

opgewekt. Greet verslikte zich opnieuw en stond op, om een schoone zakdoek te gaan halen.

„Zeg, wat doe je raar, is er iets?” vroeg Ma, toen ze terugkwam.

„Och nee, gezeur met een prof”, zei Greet vaag.

Na 't eten ging Phil in haar kamer een boek halen. Ze hoorde Greet ook naar beneden komen.

„Zeg”, fluisterde Greet om den hoek van de deur.

„Ja, wat is er?” vroeg Phil.

„Kom 's hier”. Phil ging naar Greet's kamer.

„Flippie, kan je een heel héel groot geheim bewaren?”

„Natuurlijk, wat dan?”

„O, ik stik bijna.... Ru.... verbeel je Flip, Ru houdt van me!”

„Nou, wat zou dat?” zei Phil onnoozel. Maar Greet pakte haar om 't lijfje en zoende haar en zei: „Jij mag 't 't eerste weten, zie je, hij....e was niet ziek, maar ik had hem zoo afgesnauwd en toen heeft ie geschreven, dat ie niet kwam, voor ik had gezegd, dat ik 't niet meende. Nou, en dat wou ik niet doen, dat begrijp je, en daarom had ik zoo 't land op Darthuyzen. Maar toen 's avonds heb ik hem geschreven, dat ik 't niet meende, en of ie niet boos wou zijn, en toen schreef hij terug, of hij me vanmiddag spreken mocht. En vanmiddag toen.... nou, toen zei ie 't, zie je”.

„Wát zei die?”

„Dat ie dadelijk van me gehouden had en of ik cok een beetje om hem gaf, en waarom ik eerst zoo naar tegen hem was geweest. En toen.... nou, toen was 't in orde natuurlijk.... o Flip” en Greet smoorde Phil bijna in 'r omhelzing.

„Gut zeg.... is 't dan.... e.... net als met Freddy?” Phil zag duizend gevaren in de toekomst.

„Och, verbeel je Freddy! Dat was een flauwe jongen. Ru is toch heel anders!”

„Ja, dát is waar. Maar zeg, moet je hem nu óók briefjes schrijven en met hem wandelen?”

„Nee, we zijn echt geëngageerd. Hij zal er vanavond met Ma over praten. En dan trouwen we, en dan....”

„Gut zeg, dan wordt Ru mijn broer!” Phil werd er zenuwachtig van.

„Ja natuurlijk. Vin je 't niet dol?”

„Dan.... zég, dan krijg ik nóoit meer 'n nul voor m'n repetitie”. Phil begon al meer en meer de voordeelen van den nieuwen toestand te overzien.

„Maar Greet!” Phil schrikte van een nieuw denkbeeld.

„Wat is er?”

„Zeg.... e.... weet je nog wel, dat je toen zei, dat ik verliefd was op Ru?”

„Och, dat zei ik maar om je te plagen”.

Phil stond even te peinzen, het krulkopje opzij gebogen. Ze was er toen zoo van geschrikt. Zij verliefd op Ru! En nu was Ru verliefd op Greet! Zou hij haar nu toch nog met haar werk blijven helpen, en even aardig tegen haar zijn? Voortaan zou hij nu wel naast Greet zitten en zich niet veel meer met het kleine Flippie bemoeien....

„Wat is er Phil, waar denk je over?”

„Zou Ru.... zou hij me nu nog wel eens met mijn werk willen helpen, denk je?” vroeg ze schuchter.

„Natuurlijk Flip! En als we getrouwd zijn, kom je 's avonds met je werk bij ons”.

„Hè! Heusch?” Phil sloeg opeens haar armen om Greet en fluisterde: „'k Vind het toch h e e l e m a a l leuk”.

„Phi-hil”, riep Ma's stem.

„Ja Ma”.

„Kom dadelijk je werk maken, anders krijg je weer een nul voor je repetitie”.

Maar Phil keek Greet aan met een knip-oogje. Ze wist wel beter. Om acht uur kwam Ru!!

